

Revistă a copiilor care Îl iubesc pe Domnul Isus

SAMI

An III, Nr.1 (24), Ianuarie 1999

*"Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă."
1 Samuel 3:10*

CUPRINS:

"URSULETUL PROST" - CRESCCUT" - fabulă.....	3-4
CREATIUNEA - test grilă	5
"ADEVĂRATA IERTARE".....	6-7
IONUT în tara NEW START.....	8
"Ziua în care am descoperit că nimeni un este perfect".....	9
"PARFUM DE FURNICI".....	12
Jocuri.....	13
"Regule de aur" - poezie.....	14
"ARMATA E CU NOI!".....	15-16
Pe urmele Samariteanului milos - joc	16
"Întâmplările pelerinului în călătoria sa".....	17-18
PUZZLE.....	19

ACEASTĂ REVISTĂ ESTE O PUBLICAȚIE INTERNĂ
NON-PROFIT A COPIILOR BISERICII A.Z.S. SLOBOZIA

PUZZLE

Decupați și aranjați în ordine puzzle-ul de mai jos:

ABONAMENTE 1999

Puteți să vă abonați la revista MICUL SAMI.

Prețul abonamentelor este:

.3 luni = 12000 · 6 luni = 24000
.9 luni = 36000 · 12 luni = 48000

Puteți trimite banii prin mandat poștal pe adresa redacției.

curând aici, știu că este un om foarte primejdios; l-am auzit spunând că religia noastră e un nimic și că prin ea omul nu poate să-I placă nicidecum lui Dumnezeu; așadar, înseamnă că noi degeaba ne mai închinăm, căci trăim încă în păcatele noastre și la urmă vom fi osândiți. Aceasta este ce am avut de spus."

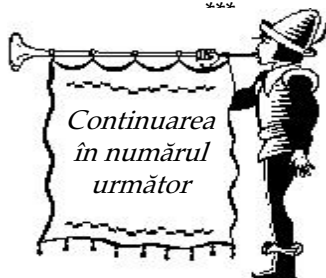
Lingușitorul a jurat și el, apoi i s-a poruncit să spună ce știe împotriva împricinatului.

Lingușitorul: "Domnule judecător și domnilor jurați! Cunosc de mult pe acest om și l-am auzit spunând lucruri care nu trebuiesc spuse, căci a blestemat pe alesul nostru domnitor, Beelzebub, și a vorbit cu dispreț despre cinstiții săi prieteni : Omul-Vechi, Pofta-Trupească, Desfrânatul, Dorința-după-slava-deșartă, bătrânul Stricăciune, onorabilul Lacom-de-avere și ceilalți din boierimea noastră. A mai spus că dacă toți locuitorii ar fi de părerea sa, niciunul din acești boieri nu ar mai rămânea în oraș. Nu i-a fost frică să te batjocorească chiar pe Domnia-Ta, domnule judecător."

După ce Lingușitorul a sfârșit ce avea de spus, judecătorul s-a adresat împricinatului: "Rătăcitule, ereticule și trădătorule, ai auzit ce au declarat acești cinstiți cetățeni împotriva ta?"

Credinciosul: " Îmi este îngăduit să spun câteva cuvinte în apărare?"

Judecătorul: "Taci ticălosule! Nu. Totuși, pentru ca toți să vadă blândețea cu care ne purtăm cu tine, să auzim ce ai de spus."

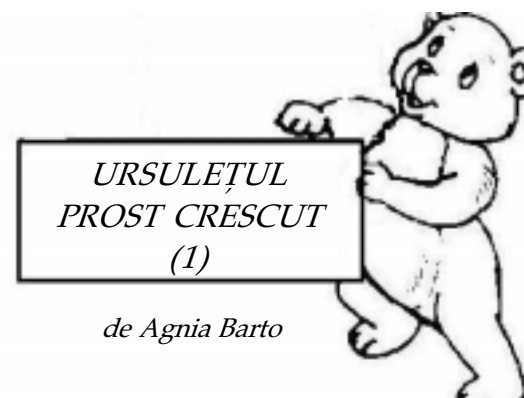

AȘTEPTĂM MATERIALELE VOASTRE PE ADRESA REDACȚIEI:

✉ Alina Mihăilescu, Str. Mihai Eminescu, Bl.31, Sc.A, Ap.14,
Slobozia, Jud. Ialomița, Cod. 8400.

☎043/230830 ✉Mioara Dorobanțu 📧George Cristea, 🇺🇸 Alina Mihăilescu

→ E-mail: azs@cicnet.ro WEB: <http://www.cicnet.ro/educatie/bis-adv/>

de Agnia Barto

COLTUL
GRĂDINARILOR!

1. Ursoaica-mamă are-un pui,

Cum în pădure altul nu-i;
Și care pui de bună seamă,
În toate semăna cu mama.
Când stau la umbra unui fag
Și mama doarme-n pace,
Alături feciorașul drag
Aceași treabă face...
Când pe o creangă se dă huța
"-Vai, să nu cazi!",
strigă mămuța,
Și îl socoate ea pe drept
Cel mai frumos. cel înțelept...

2. De sfatul ei uitând cu totul
Când dă de-un stup în vre'un ciot
În fagure își vâra botul
Și labele, până la cot!
"-Rușine este când un pic
Arată ca un măzgălici!"
Îi spune; dar al său fecior
Ascultă...clefăind de zor.

3. Stau părinții la taclale,
El dă zor cu ale sale.
Ei o vorbă, zece el,
Tihnă bietii n-au de fel.

4. Iată-l, dă buluc în casă,
Pe-amândoi în prag îi lasă...
E frumos așa? Ba nu -
Trecă ei și apoi tu!

5. După el, măicuța-i dragă
Ieri bătu pădurea-ntreagă.
Unde-i puiul? Puiul nu-i...
Ce te faci cu-așa un pui?
În sfârșit pe-o cărăruie
Apăru, plin de cucuie,
Ca să-i dea acest răspuns:
- "Într-o groapă-am stat ascuns..."
Da, așa cum ați văzut
ursulețu-i prost-crescut!

Material oferit de Popa Simona, Năvodari
(continuarea fabulei în numărul următor)

INTĂMPĂRIILE PELERINULUI ÎN CĂLĂTORIA SA

adaptare după John Bunyan

Episodul 16

BĂLCIUL DEȘERTĂCIUNILOR (continuare)

I-au vârat iar în cușcă până se va lua o nouă hotărâre în privința lor. Atunci și-au adus aminte de ce le spusese Evanghelistul și s-au întărit tot mai mult pentru suferință.

Se mângâiau unul pe altul și își spuneau că cel care va pieri va fi mai câștigat. De aceea fiecare își dorea în ascuns ca el să fie acela. Încredințându-și viața în mâna Creatorului erau mulțumiți cu starea în care se aflau, până se va găsi cu cale să se facă altceva cu ei. S-a hotărât să fie judecați și să-și primească osânda. Au fost aduși în fața dușmanilor lor. Judecător era domnul Urăște-Binele. Erau acuzați de tulburarea ordinii publice și răspândirea unor idei periculoase. Atunci Credinciosul răspunse că s-a împotrivit numai la ceea ce era împotriva Celui Atotputernic. Cât privește răscoala, zise el, n-am făcut așa ceva pentru că eu sunt un om pașnic, Cei care au trecut de partea noastră au crezut ei înșiși nevinovăția noastră și au schimbat astfel rău prin bine. "

Atunci au apărut trei martori care să depună mărturie împotriva pelerinilor. Numele lor erau: Pisma, Superstiție și Lingușitorul. Au fost întrebați dacă cunosc pe împetricinat și ce au de spus împotriva lui. Primul s-a prezentat Pisma.

Pisma: "Domnule judecător, cunosc pe acest om de multă vreme și pot să mărturisesc cu jurământ că e un....."

Judecătorul: "Stai! Jură mai întâi!"

Pisma a jurat, după care a continuat:

"Domnule judecător, omul acesta cu toate că poartă un nume așa de frumos, e unul dintre cei mai stricați oameni; lui nu îi pasă de domnul nostru Beelzebub, nici de popor, nici de lege sau datină, ci face tot ce poate ca să bage în cap oamenilor părerea lui împotriva stăpânirii. Eu însumi l-am auzit spunând că adevăratul creștinism, cu obiceiurile orașului nostru Deșertaciune se bat cap în cap și nu se pot împăca; prin aceasta, domnule judecător, el nu numai că osândește dintr-o dată toate faptele noastre vrednice de laudă, ci și pe noi cei care le facem."

Judecătorul: "Mai ai ceva de spus?"

Pisma: "Aș mai avea multe de spus, dar nu aș vrea să plictisesc onorata curte."

Apoi au chemat pe Superstiție și i-au poruncit să depună mărturie.
Superstiție: "Domnule judecător, prea bine nu cunosc pe acest om și nici nu doresc să-l cunosc mai mult. Totuși, judecând după cele ce am vorbit cu el de

Ce credeți că s-ar întâmpla cu corpul nostru, dacă în timp ce microbii au pătruns în interior, o leucocită ar spune: "Azi n-am chef de luptă, să se ducă cealaltă...!" Și dacă cealaltă ar zice la fel ca prima, atunci care ar fi rezultatul? Întregul organism s-ar îmbolnăvi foarte rău.

Copii, noi formăm armata pe care Isus a lăsat-o pe pământ ca să lupte împotriva microbului mortal care este Satana. Dar, ca să avem succes, trebuie să fim uniți.

"Să vă iubiți unii pe alții, cum

v-am iubit Eu; așa să vă iubiți și voi unii pe alții". Fiți legați între voi nu prin forță sau interese egoiste, ci prin iubire! Veniți în ajutorul celor mai slabi, încurajați-i și rugați-vă pentru ei! Atunci Satana va pleca de la voi. Când lupta este crâncenă, când sunteți triști și descurajați, amintiți-vă că "armata cerului" trimite întărituri, este cu voi: "Ingerul Domnului tăbărește în jurul celor ce se tem de EL, și-I scapă din primejdie."

de Cristi Modan

"PE URMELE SAMARITEANULUI MILOS"

Unește corect cu ajutorul săgeților dreptunghiurile de mai jos pentru a afla povesea Samariteanului milos:

A fost odată un om care a plecat din...

A trecut pe parte cealaltă

Omul a căzut pe mâna hoștilor care...

I-a fost milă de el și i-a bandajat rănilor...

Un preot l-a văzut și...

L-au bătut și l-au lăsat jos

Un Levit l-a văzut și...

L-a dus la un han și a plătit spunând că va reveni...

Un Samaritean l-a văzut și...

Ierusalim la Ierihon...

Samariteanul l-a pus pe un măgar și...

A trecut și el pe parte cealaltă

material creat de familia Urdaș, Bistrița

TEST: CREAȚIUNEA (Geneza cap.1-2)

- Care a fost prima creație a lui Dumnezeu?
"La început Dumnezeu a făcut....."
A. lumina;
B. cerurile și pământul;
C. omul.
- Ce a creat Dumnezeu în prima zi?
A. vegetația;
B. uscatul;
C. lumina.
- Ce a creat Dumnezeu în a doua zi?
A. cerul;
B. o întindere despărțitoare între apele de sus și cele de jos;
C. norii.
- În ziua a cincea Dumnezeu a creat doar:
A. soarele;
B. soarele și stelele;
C. luna și stelele.
- Ce fel de vegetație a creat Dumnezeu în ziua a patra?
A. verdețea;
B. iarbă cu tot felul de semințe;
C. pomi roditori.
- Ce a creat Dumnezeu în ziua a patra?
A. viețuitoarele apelor;
B. păsările;
C. animalele.
- În a șasea zi Dumnezeu a creat:
A. omul;
B. insectele;
C. animelele.

- Ce a creat Dumnezeu în a șaptea zi?
A. sabbatul (ziua de odihnă);
B. pe Eva;
C. grădina Eden.
- Dumnezeu l-a pus pe om să stăpânească peste:
A. grădina Edenului;
B. întreg pământul
C. toate viețuitoarele.
- Cine a pus nume tuturor viețuitoarelor create?
A. Dumnezeu;
B. Adam;
C. Adam și Eva.

Indicații:

Rezolvați testul de mai sus, bifând răspunsul sau răspunsurile corecte. Atenție! Pot exista și întrebări - capcană. Studiați cu atenție capitolele 1 și 2 din Geneza, înainte de a trece la rezolvarea grilei. (Răspunsurile corecte le puteți afla în numărul următor)

**COLORAȚI ȘI LIPIȚI
AUTOCOLANTUL
SURPRIZĂ PE CAIETUL
VOSTRU PREFERAT!**

Adevărata iertare

de Jerry Harpt

Patruzeci și trei de ani par să fie destul de mult ca să-mi mai amintesc cu toată acuratețea numele doamnei despre care doresc să vă povestesc. Numele persoanei are mai puțină importanță decât însăși persoana respectivă, și o să vedeți de ce:

În anul 1954, eram un puști neastâmpărat de 13 ani și locuiam în Marinette, Wisconsin. Ca să mai câștig un ban de buzunar, aduceam ziare la domiciliu pentru diferiți oameni. În fiecare zi dimineața, mă suiam pe bicicletă și o porneam la treabă, iar după-amiaza mergeam la școală. Întâmplarea despre care vreau să vă povestesc s-a petrecut într-o duminică după-amiaza, când mă plimbam cu un prieten chiar prin fața casei unei bătrâne doamne. Aceasta era una dintre cele mai blânde și

drăguțe cliente căreia îi aduceam zilnic ziarul. Plictisiți fiind, prietenului meu i-a venit ideea să aruncăm cu pietricele pe acoperișul casei respectivei doamne. Ni s-a părut amuzant cum pietrele aruncate alunecau de pe acoperiș în curtea casei, asemenea unor comete căzând din cer. Când distracția era în toi, s-a întâmplat să aleg o piatră care să pună capăt chefului de asemenea distracții.

Piatra fiind prea ușoară, îmi alunecă din mână tocmai când să o lansez pe acoperiș și ateriză drept în

geamul mașinii care era parcată în curtea casei. Zgomotul geamului spart ne-a pus pe fugă, și vă asigur că aveam o viteză mai mare decât cea a "cometelor" pe care le aruncasem cu atâta iresponsabilitate pe acoperișul bieteii femeii! Frica nu m-a oprit din fugă decât acasă. Eram sigur că nu mă văzuse nimeni, așa că m-am liniștit. Eram chiar bucuros că nu voi răspunde pentru fapta mea, și mă felicitam pentru istețimea de care dădusem dovadă fugind imediat. Totuși, când peste câteva zile am pornit-o din nou pe aleea unde locuia batrâna doamnă, aveam ceva rețineri. Cu curaj, am

sunat la ușă să-i las ziarul. Mi-a deschis cu același zâmbet blând pe față. "Înseamnă că nu bănuiește nimic", mi-am zis ușurat și am pornit mai departe. Totuși, ciudat, în loc să mă liniștesc am simțit că mă cuprinde rușinea și părerea de rău pentru

paguba pe care i-o făcusem bieteii femeii. "Dacă, ar știi ea ce i-am făcut, mi-ar mai zâmbi la fel? Sigur, nu".

În fiecare dimineață când îi duceam ziarul, doamna mă întâmpina cu aceeași căldură, iar eu mă simțeam tot mai jenat în prezența dânzei. Așa că, m-am hotărât ca din banii pe care-i primeam pentru serviciul de "poștaş" să-mi plătesc borboața.

Reușisem să strâng șapte dolari pe

"ARMATA
E CU NOI!"

22 decembrie 1989...Străzile sunt blocate, zgomote ciudate întrerup liniștea, oamenii au ieșit în stradă, alții au considerat că se simt mai în siguranță în cazemata lor de beton de la etajul 10. Copiii s-au strâns pe lângă părinți, întrebând: "Tăticule, ce se întâmplă? Este război? Trebuie să luptăm și noi? Dar...n-avem arme!" Și, pe când unii și-au fixat ochii la televizor, o voce a strigat dincolo de ecran: "Armata e cu noi!" Poate că vă mai amintiți dragii copii, câte ceva din cele petrecute atunci și ce emoții ați trăit. De atunci, armata a devenit forța îndrăgită de toți oamenii pentru că ne-a oferit ajutor și protecție, apărare împotriva oricărui inamic. Îndată îi vom chema pe soldați, ca să facem cunoștință.

- "Soldați, cum vă numiți?"

- "LEUCOCITE, ne numim, mai simplu-globule albe. Trăim în garnizoane, grupați în batalioane, 5000/mm³ de sânge."

- "Cine sunt inamicii voștri?"

- "Inamicii noștri sunt MICROBII."

- "Mulțumesc băieți, la cazarmă acum!" Așadar, să vă povestesc despre luptele duse de acești soldați (globulele albe) cu inamicii lor- microbii. Când un microb intră în organism, cu ocazia unei răceli, sau printr-o rană, îndată globulele albe simt că în teritoriul

apărat de ele, a pătruns un neinvitat și, prin urmare, pornesc în număr foarte mare la locul cu pricina. Când ajung în apropierea microbului, într-un mod foarte organizat îl înconjoară, nelăsându-l să mai înainteze, până ce nu plătește amenda pentru trecerea frontierei fără pașaport- trebuie să moară. Dar nici microbii nu se dau bătăuți așa de ușor. Ei descarcă anumite substanțe toxice în jurul lor, care să-i protejeze de atacul globulelor albe (leucocitelor). În acest caz, soldații noștri cheamă întărituri. Prin urmare, alte zeci de mii de leucocite sosesc la fața locului. Când forțele sosesc, lupta se aprinde, pielea se înrosește, temperatura corpului crește, iar celelate celule din corp, anticipând parcă victoria, fac galerie strigând: "Armata e cu noi!" Bineînțeles, în fața unei așa armate de leucocite, microbii n-au decât să capituleze. La acest moment, lupta se sfârșește, microbii omorâți urmând să fie mâncați de leucocitele înfometate iar organismul simte adierea sănătății: febra dispăre, durerea încetează, pofta de mâncare revine, iar noi ne putem relua activitatea.

REGULA DE AUR

de Benone Burtescu

Regula de aur pentru orîșicine:
Să iubești pe altul tot ca și pe tine.

Nu căta că-ți este frate sau străin;
Regula de aur - să-l iubești deplin.

Că îți face bine sau îți face rău,
Regula de aur - să-l iubești mereu

Că e mic sau mare, oricum ar fi el,
Regula de aur - să-l iubești la fel.

Regula de aur pentru orîșicine:
Când iubești pe altul te iubești pe tine.

(publicată cu permisiunea scrisă a autorului)

care i-am pus într-un plic alături de un bilețel în care-i explicam ce s-a întâmplat. Totuși, nu am avut curajul să mă semnez. Apoi am așteptat să se înnopteze și am pornit spre casa doamnei. M-am furișat până la ușa casei și am lăsat plicul. M-am grăbit apoi spre casă, bucuos că nu mă văzuse nimeni. A doua zi dimineața am pornit cu un profund sentiment de liniște și bucurie spre aleea cu pricina. Când am ajuns la bătrâna doamnă pentru a-i lăsa ziarul, am fost în stare să-i răspund la nelipsitu-i zâmbet tot cu un zâmbet. Ea

a luat ziarul și mi-a înmănat o pungă: "Ține, este pentru tine". Erau fursecuri. I-am mulțumit frumos și am plecat mai departe. După ce am mâncat câteva fursecuri, am dat de un plic. Când l-am scos din pungă am încremenit. În plic erau cei șapte dolari ai mei și un bilețel pe care era scris doar atât: "Sunt foarte mândra de tine, Jerry!"

Vă dați seama, doamna știuse tot timpul că eu îi spărsesem geamul mașinii și niciodată nu-mi reproșase nimic!

"Ferice de cei împăciuitori,
căci ei vor fi chemați fii ai Lui
Dumnezeu!"
(Matei 5: 9)

D	U	M	N	E	Z	E	U
P	M	A	O	S	I	Z	I
I	A	T	I	T	L	R	O
L	R	E	O	E	I	A	A
A	C	I	V	R	E	E	N
T	U	N	M	A	R	I	A

Găsiți în careul alăturat următoarele cuvinte:
DUMNEZEU, IOV, MARCU, ESTERA, EZRA, PILAT. TIT, MARIA, ILIE, IOAN, MATEI.

Zlotea Cătălin

IONUȚ ÎN ȚARA "NEW START"

100 DE MILIOANE DE BALOANE CU AER

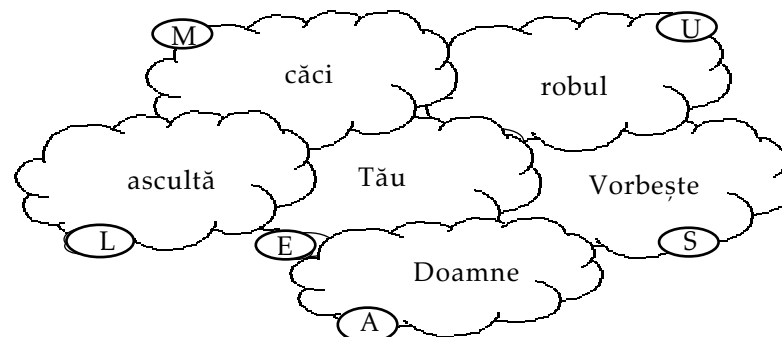
Vrei să câștigi 100 de milioane de baloane cu aer? Nimic mai simplu, trebuie doar să stai drept, să tragi umerii bine înapoi, și privind tot înainte să respiri adânc, mai mult, tot mai mult, așa ... Bravo!!! uite, tocmai ai câștigat cele 100 de milioane de baloane de aer pentru că acum, plămâni tăi conțin toate aceste baloane cu aer!

Atunci când inspirăm profund, aerul merge rapid prin niște conducte către plămâni. Aceste organe sunt formate din milioane de balonașe foarte mici, numite *alveole pulmonare*. Atunci când nu respirăm adânc, pentru că stăm prea ghemuiți pe scaun, sau cocoșați, doar o parte din aceste alveole se deschid și aerul pătrunde în ele, devenind adevărate balonașe, pline de aer. De aici, oxigenul din aer este extras, încărcat la vagoane și trimis cu INTERCITY (sângele) la toate celulele din corp. Când oxigenul ajunge prin sânge la celule - începe negocierea. Sângele spune: îți dau oxigen, dar tu îmi dai dioxidul de

carbon. Acum este rândul dioxidului de carbon să călătorească cu INTERCITY- dar spre plămâni, de unde va fi eliminat la exterior printr-un proces pe care-l numim expirație. Trebuie să ne deprindem să respirăm profund, întotdeauna aer curat, bine oxigenat pentru că alfel- într-o zi balonașele cu aer se vor zbârci, iar celelalte celule din corp vor striga: ajutoor..., mor..., mă asfixiez...

Nu uita că rugăciunea este respirația sufletului. Inspiră adânc atmosfera plină de pace a Cerului și nu uita să expiri încărcătura toxică a gândurilor ambițioase, lipsite de amabilitate și pline de răutate! Fă-ți obiceiul de a întreține permanent legătura cu Cerul! Nu poți respira azi pentru mâine; nu te poți ruga azi pentru a fi scutit mâine. Tu nu poți trăi astfel, pentru că într-o bună zi semenii tăi vor muri din lipsă de simpatie, din lipsă de cuvinte amabile și pline de iubire.

de Cristi Modan

Aflați versetul care se găsește răspândit în norii de mai sus, conform codului de mai jos:

S=1 4=U

2=A E=5

M=3 6=L

Totodată veți afla numele personajului biblic care a rostit aceste cuvinte.

COMPLETAȚI VERSETUL:

În căutarea naturii

"Parfum de furnici"

de James și Priscilla Tucker

Ce imagine mentală își formează oamenii când îți aud numele?

Poate că ei "văd" felul cum arăți, de exemplu culoarea părului sau cât de înalt ești. Sau poate că "aud" tonul vocii tale sau ritmul pașilor tăi pe trotuar. Spre deosebire de cea mai mare parte a regnului animal, de obicei oamenii nu se recunosc după miros. Animalele sălbatică, pe de altă parte, folosesc simțul olfactiv (mirosul) pentru a deosebi prietenii de dușmani, pe cei care le aparțin, de cei care nu le aparțin.

Cum te-ai simți dacă prietenii sau familia te-ar respinge pentru faptul că nu te speli pe păr cu un șampon cu extract de flori ci cu unul care conține extract din ierburi? Sau pentru motivul că preferi un anumit fel de mâncare? Dacă oamenii s-ar comporta precum furnicile, ți s-ar putea întâmpla foarte ușor să fii dat afară din școală sau să fii alungat de-acasă pentru simplu motiv că mirosi puțin mai altfel decât ceilalți membri ai grupului.

De vreme ce furnicile sunt oarbe sau aproape oarbe, trebuie să se bazeze pe un simț olfactiv pentru a-și recunoaște tovarășii de mușuroi. Fiecare mușuroi are propriul miros numit FEROMON. Matca furnicilor mânjește ouăle și furnicile lucrătoare cu feromonul caracteristic mușuroiului ei, un miros care nu aparține nici unei alte

colonii de furnici. Lucrătoarele se reamprospătează cu parfumul reginei lor lingând ouăle și puietul. Când două furnici adulte se întâlnesc într-un tunel din mușuroi sau pe o cărare la suprafața solului, ele excretă câte o picătură de salivă. Receptorii speciali aflați pe antene le anunță pe fiecare dintre furnici dacă cealaltă este un prieten sau un inamic. Dacă ambele furnici recunosc mirosul, fiecare se duce la treaba ei. Dar dacă mirosul uneia nu este recunoscut, acea furnică este alungată sau omorâtă.

Dacă ai fi o furnică, cel mai important lucru din viața ta ar fi felul cum mirosi. Mirosul ar fi ca un fel de bilet, spre viață sau spre moarte. Lumea furnicilor nu are nume pentru indivizi ci doar un singur nume - numele mușuroiului - iar acel nume este de nume - numele lui Isus - care îți scrie numele în albumul familiei Sale divine. Cu certitudine (asemenea furnicilor cu feromonul) această recunoaștere e o chestiune de viață și de moarte. Domnul spune:

"Celui ce va birui, nu-I voi șterge numele din cartea vieții". (Apocalips 3:5).

-Traducere de Valentin Nădășan-

ZIUA ÎN CARE AM DESCOPERIT CĂ NIMENI NU ESTE PERFECT

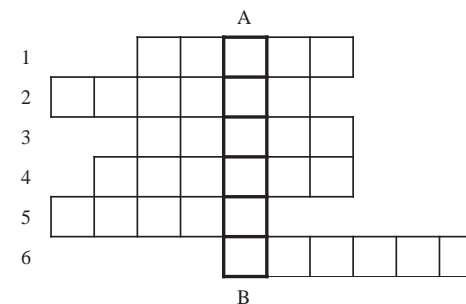
de Ellie Logan, 9ani

Odată, aveam o colegă de clasă despre care credeam că este cea mai frumoasă și deșteaptă fată din câte am întâlnit. Sincer, o admiram foarte mult, ca de altfel toți colegii mei. De ziua mea de naștere am invitat-o prima pe ea, și bineînțeles că a venit. Eram foarte bucuroasă să am o așa deosebită invitată. Câteva luni mai târziu urma să fie ziua ei de naștere. De aceea i-am cumpărat din economiile mele de la pușculiță un cadou deosebit și scump. Eram foarte emoționată la gândul că va fi fericită când va primi darul meu. A doua zi la școală, am întreat-o în ce zi își va serba aniversarea și ea mi-a răspuns răstit: "De ce vrei să știi? Oricum tu nu ești invitată. Tu nu ești decât o ochelariștă caraghioasă!"...

Eram șocată. Vorbele ei m-au rănit foarte mult, mai cu seamă că nu mă așteptam la acest răspuns dur, iar în jurul nostru erau multe colege. Îmi era rușine și era să izbucnesc în plâns, când ceva deosebit s-a întâmplat. Toate colegele care până atunci o înconjuraseră cu admirație s-au depărtat de ea și m-au înconjurat cu căldură. Apoi, am plecat toate, lasând-o singură.

În acea zi am învățat o lecție și sper ca și frumoasa mea colegă: chiar dacă cineva arată perfect, există toate șansele ca să nu fie întocmai așa. Aparențele pot înșeala !

Pe verticala A-B veți afla cum se numește sora lui Laban.

1. Mama lui Isus;
2. A fost dus la preotul Eli;
3. Fratele Rebecăi;
4. A scăpat poporul lui Dumnezeu de la moarte;
5. Fiul Sarei;
6. Soțul Sarei.

Alexandra Mihăilescu, Slobozia

Colorați-ne!

